

ХРИСТО БЛАЖЕВ

ПРЕДГОВОР

chitanka.info

Много лично приех тази книга. Още от първите страници — с появата на Илия с неговия говорен дефект — усетих, че Диана Петрова е написала нещо искрено и дълбоко, което може да докосне душите на мнозина. Обикновено такива герои са изложени на присмех, но тя с вещина беше описала драмата на този добър, но обречен мъж. Четях още и още, а действието, което се развиваше постепенно пред очите ми, ме пленяваше все повече. Виждах разгръщането на съдбите на няколко души, преплетени една в друга в Гордиев възел — и как няма възможност за расичане, само задушавачо затягане, докато в един момент възелът не започва да се развързва сам, а от това май става лошо...

Драматичен и разтърсващ, романът „Ана“ е изтъкан от много различни нишки — жестоката, но неизбежна участ на Ана и нейния любим — пелтека Илия; болката на осиновения им син Даниел, който освен душевните, трябва да понесе и физически травми; странният луд Мутия, на когото е отказано всичко на този свят; просякът Спартак, свързан по странен начин с огъня; Мая, отказала се от детето си и загубила себе си с него; лъчите от селенит в най-горещата пещера на планетата — Куева де лос Кристалес; надеждата, която събужда Индия, необозримата; и една плачеща картина, знак от Бога или нещо повече...

Всички тези нишки водят в толкова различни посоки, но най-важната е навътре — към същината. Героите са поставени в толкова различни ситуации — от междублоковите пространства на столицата, през абсурдните и малко плашещи селски порядки, до екзотични места в Мексико и Индия, — но винаги това, което ги движи, е желанието да постъпват правилно. А тези добри намерения, както е знайно, водят само в една посока — към ада.

В първия си роман Диана Петрова дълбае в душите и вади на показ и най-красивото, и най-грозното, вади човешкото, истинското, това, което не подлежи нито на идеализиране, нито на заклеймяване. В него има и някои доста откровени сцени, които няма да се понравят на всеки, но затварянето на очите за случващото се в реалността е само заблуда за лично успокоение — и сред тези сцени ги има двете лица на човешката природа: от бруталното насилие до не по-малко страховитото наглед раждане. Но и от двете нещо ново се явява на бял свят — в единия случай стракове за цял живот, в другия случай —

дете. И не е ясно с кое е по-лесно да се справи човек. Особено ако до себе си няма рамо, на което да се опре.

Знам едно. Това не е женски роман. Това е човешки роман.

Христо Блажев
www.knigolandia.info

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.